

Llavors es celebraven a la nova capella representacions teatrals infantils per Nadal a càrrec d'adults a la planta baixa que tenia sortida a la banda de la Creu. Hi assistien algunes criatures i tota la comunitat baptista escalenca. Rafel Bruguera feia de rei Herodes, Jaume Mas¹¹⁵ de centurió romà, David Quintana i Josep Bruguera de pastorets i Ramona Sureda representava Maria; la veu cantora de Manolo Garcia Sebastià amenitzava la vetllada. Abel Quintana i Ramona Sureda portaven l'Escola Dominical.

El pastor Miquel Gómez (1954-1956) seria rellevat successivament pel reusenc Florià Bofarull Garriga (1957-1960), el sabadellenc David Muniesa Audivert (1961-1965)... Abel Quintana, diaca sempitern i puntal durant molts anys de la comunitat, supliria la falta de pastors "entre regnes". La revista *Entre Nosotros* de juliol de 1957 va recollir l'acte d'ordenació de Florià Bofarull al Ministeri Pastoral. La seva dona, Aurèlia Gallofré Puig, amb estudis de violí truncats per la Guerra Civil, va muntar el cor de la capella i el va dirigir fins a la seva marxa.

David Muniesa Audivert, membre d'una nissaga de pastors i fill d'Antoni Muniesa, va arribar a l'Escala el 1961 provinent de les Illes Canàries. Havia estat destinat a Figueres i també assistia l'Escala, Palamós i Girona; la prèdica a l'Escala en la seva absència anava itinerantment o esporàdica a càrrec del pastor Josep Borràs Cerveró (futur director del Seminari Teològic Baptista de Madrid i de la UEBE) d'Algemesí, el seminarista gallec Eduardo Souto Copeiro i el diaca Rafel Fontana; els bancs actuals del temple es remunten a aquella època. David Quintana, el setè i últim dels germans Quintana-Johera, futur pastor a l'Escala, es desplaçava a l'Argentina el 1962 on es consagraria pastor¹¹⁶.

El règim de Franco va tenir els evangèlics sotmesos a l'ombra existencial fins a l'aprovació el 1967 de la Llei de Llibertat Religiosa o Llei Castiella precedida per l'esperit del renovador Concili Vaticà II. Llavors s'hagués pogut dir allò que el diputat Costa Martínez va dir el 1992 al Congrés quan van ser aprovats els

Foto de l'"Escola Bíblica de vacances" 1951. 1-Sara Païs (dona del pastor); 2-pastor Enric López, 3-Josep Mas i 4-Consuelo Bango, 5-Ramona Sureda; 6-Samuel Férriz, 7-Roser Brugués, 8-Miquel Galindo, 9-Ferran Sureda, 10-Miquel Guri, 11-Maria Callol, 12-Josep Bruguera; 13-Teresa Puig, 14-Maria Payet, 15-Juanjo Barragan, 16-José Roman Txeman Gallegos, 17-Pedro Barragan, 18-Vicenç Gallegos, 19-Manolita Barragan, 20-Margarida Pagès; 21-Àngel Payet, 22-Jaume Mas. / Foto: autor no identificat. Col·lecció: Josep Bruguera.

La comunitat baptista d'excursió el 1952 a Palamós. 1-Joan Callol, 2-David Quintana; 3-Josep Bruguera, 4-Samuel Férriz; 5-Rafel Bruguera, 6-Lola Callol, 7-Jaume Mas, 8-Maria Ximinis, 9-?, 10-Anna Masset, 11-?, 12-Joan Figueras, 13-?, 14-Abel Quintana, 15-?, 16-?; 17-Josep M. Oller, 18-Caterina Pons, 19-Maria Oliveras, 20-Consol Bango, 21-Olga Bango, 22-Teresa Batlle Vintinueta, 23-Maria Figueras, 24-pastor de Palamós Samuel Celma, 25-Carme Oller, 26-Conxa Girón, 27-?; 28-Rosa Mas, 29-Josep M. Vilà, 30-pastor Aurelio del Campo, 31-Maria Payet, 32-Jaume Mas, 33-Josep Mas, 34-Conxita Oller, 35-Isabel Moriscot. 36-Margarida Pagès, 37-?. / Foto: autor no identificat. Col·lecció: Teresa Callol.

acords entre l'Estat i les confessions evangèliques: "Cerramos definitivamente cuatro siglos de intolerancia religiosa. Atrás quedan los tiempos del Estado confesional anclado en la idea medieval de la cristiandad".

Els evangèlics, tot i amb divergències, van agrair al ministre franquista

Fernando M. Castiella el seu esforç contra l'immobilisme religiós. Des de llavors, la comunitat baptista escalenca, llevat de l'escissió que va portar Abel Quintana a fundar el 1977 una església evangèlica interdenominacional per divergències de criteri, ha viscut sense esglais i deixant enrere els períodes difícils fins arribar al dia d'avui.